

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55.

Редакторъ: Петко Пав. Поповъ.

Съредакторка Рена П. Попова.

Год. абонаментъ 50 лв.

ЯНАКИ НАУМОВЪ

ЖИТАРСКА КАНТОРА — ПЛОВДИВЪ.

Откри складъ за брашна от реномираната мелница „Ясене“ съ всички видове зърнени и рани въ собственост си магазин (бивши на В. Трояновъ).

Продава собствените си ниви въ селата Гор. Митрополия, Долни Дъбникъ и Ясене, а също и две къщи въ село Горна Митрополия и една въ Долни Дъбникъ.

Въ село Горна Митрополия продава една нива 108 декара посета съ жито.

Имотите се продават на изплащане.

Споразумение при пълномощникъ Пачко Ангеловъ — Горна Митрополия и кантората — Пловдивъ.

Пловдивската библиотека

Най-големата културна гордост на града Пловдивъ си остава неговата богата и отлично наредена публична градска библиотека. Тя е единственото най-голямо богатство на града, което говори по очевиден начин какъв може да направи у нас частна инициатива. Между другите библиотеки въ царството, като изключим народните трактири (София и Пловдивъ) и университетската, пловдивската библиотека заема първо място както по своята вътрешна уредба, така и по количеството на обичайни и спомагателни сили въ града, както и самата общинска власт, която винаги е давала сериозна материална подкрепа на библиотеката. Най-вече днес библиотеката намери подкрепа от целия общински съвет на града, който, ценейки високо значението на театър и библиотеката, не покажа огромни средства за да изгради един великолепен театър, който даде въ дар на вечно ползванието от дружество „Съгласие“.

Съгласие“ в 1887 год. Първите основатели на това дружество, пълни съ енергия за народополезна и просветна дейност, поставили следната цел на д-то: да състави и поддържа съ свои средства една публична градска библиотека и читалище въ град Пловдивъ, които да служат за саморазвитие на жителите от града, а също и на тъзи от пловдивската окръжба. Първите основатели на това високо културно дъло се заловили на работа съ голямо усърдие и енергия и успяват да издигнатъ своето дъло високо над партизанските страсти и обединятъ около себе си целокупното гражданско съдържание на театър.

Чрезъ театъра д-во „Съгласие“ ще може да събере онзи минимум от средства, които съ необходими да доизградятъ своята бдяща библиотечна сграда, въ която да разположатъ огромната си библиотека. Днес д-во „Съгласие“ има събрани за изграждане на библиотечната си сграда повече от 300,000 лв. Съ помощта и съдействието на нашето гражданство, на нашия просветен общински съвет, можем да върваме, че въ скоро време д-во „Съгласие“ ще може да изгради първата модерна библиотечна сграда въ царството въ която да разположатъ своята първа по уредба библиотека. И така, д-во „Съгласие“ чрезъ своя театъръ от една страна и от друга чрезъ библиотеката си ще остане за винаги най-могъщия факторъ за култура и знания въ нашата родна земя.

Презъ 1887 год. библиотеката и читалището започватъ съ 5—6 вестници и списания и 60—70 брошури, а днес библиотеката има повече от 25000 томове книги по всички клонове на знанието и съ един бюджетъ на дружеството за 1924 год., от 40000 лева, а по общо стойност на книгите за около 20,000,000 лева.

Пловдивската библиотека има най-големът брой книги на български езикъ, следъв това на руски, френски и немски езици. Тя днес успява на всички граждани, безъ разлика на полъ, възраст и народност, членове и не членове на д-во „Съгласие“.

Въ библиотеката всичките народни и български езии са представени и бързо ползвани от читателя. Въ управлението на библиотеката е прокаранъ принципа на пълна автономия и демократизъм. До преди пожара библиотеката поддържаше една добре наредена публична читалня, достъпна за всички презъ всички дни на годината. Тя се пълнише съ многобройни посетители, които за 1924 год. надминаваха 60,000.

Това, обаче, което издига най-вече пловдивската градска библиотека е, че тукъ намираме приложени най-новите принципи и изисквания на библиотечната техника и теория. Това съ дължи на най-вече и преди всичко на усърдния библиотекарь Петър Ненковъ, сега покойникъ, който 20 години наредъ заведеше и нареди библиотеката. Петър Ненковъ вложе всичките си усилия и посвети целия си животъ за създаване и организиране на библиотеката, като до последни дни на живота си неуморно работеше и прилагаше десетичната библиографична система въ нареждането на каталогизът и книгите. Петър Ненковъ пренесе въ България тази система за уредба на библиотеките и следъв неговата смърть, неговото дъло бъде продължено от помощника му Иван Дановъ. Благодарение на тази съвършена библиотечна система, огromните богатства на библиотеката днес съ лесно достъпни за ползване от всички и то най-бързо и изчезвателно. Петър Ненковъ ще си остане за винаги наша неизбравим библиотекарь и книжовен съветникъ, комуто настоящето и бдящото поколение на града ще тръбва да дадатъ заслужена признателност.

Редбата на библиотеката е дъло на Петър Ненковъ; а тая уредба издигна библиотеката и въ последно време я направи като „училище за нашите библиотекари“. Тукъ бѣха пратени на занимание и изучаване наредбата и системата, приложена на жалъзиците и пощите, г. Р. Маджаровъ.

Нашиятъ събъдненски библиотекаръ на културните институти, изготвя и физически съмърт на страната.

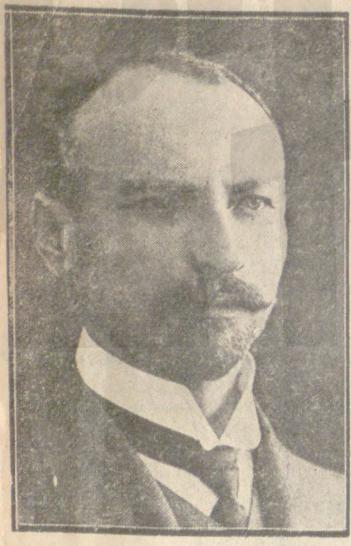
Днешниятъ денъ, който съедини две големи събития възлото и настъпило на нашето племе — тъмните сили, ги рушатъ. Върбите ни да изживяватъ всички рационално, като използватъ неговата морална сила за въздействие върху то поколение.

Библиотеките от Русе, Шумен, Видин, Севлиево, Силистра, Ловечъ, Враца, Сливенъ и пр. И днес библиотеките въ градове се редятъ по образец на пловдивската библиотека. Тя е единственото най-голямо богатство на града, което говори по очевиден начин какъв може да направи у нас частна инициатива. Между другите библиотеки въ царството, като изключим народните трактири (София и Пловдивъ) и университетската, пловдивската библиотека заема първо място както по своята вътрешна уредба, така и по количеството на обичайни и спомагателни сили въ града, както и самата общинска власт, която винаги е давала сериозна материална подкрепа на библиотеката.

Най-вече днес библиотеката намери подкрепа от целия общински съвет на града, който, ценейки високо значението на театър и библиотеката, не покажа огромни средства за да изгради един великолепен театър, който даде въ дар на вечно ползванието от дружество „Съгласие“.

Съдържанието на библиотеката е:

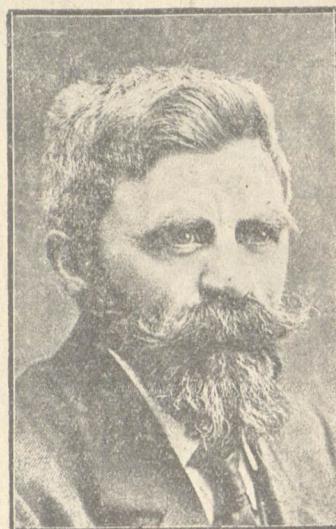
— Съдържанието на библиот



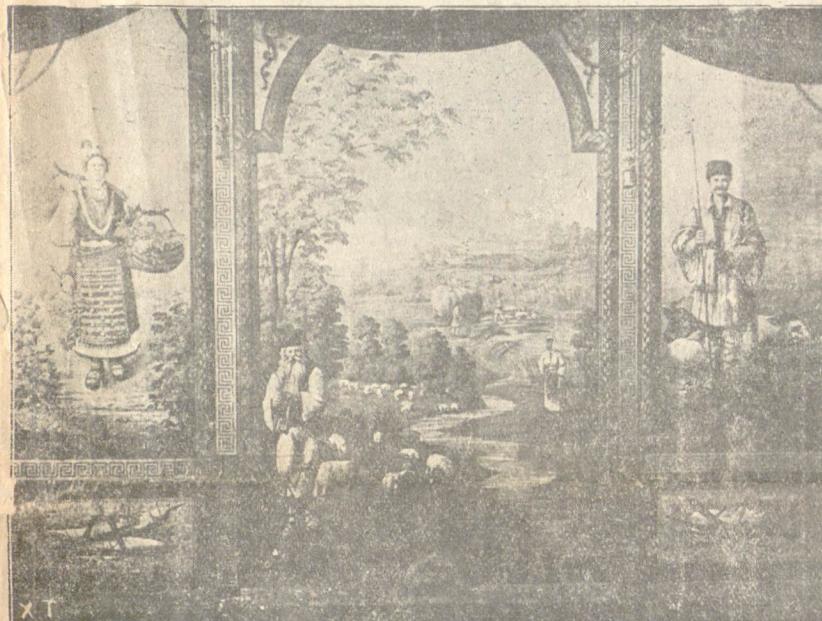
Иван Георгиев
учитель, най-старият читалищен настоятел.



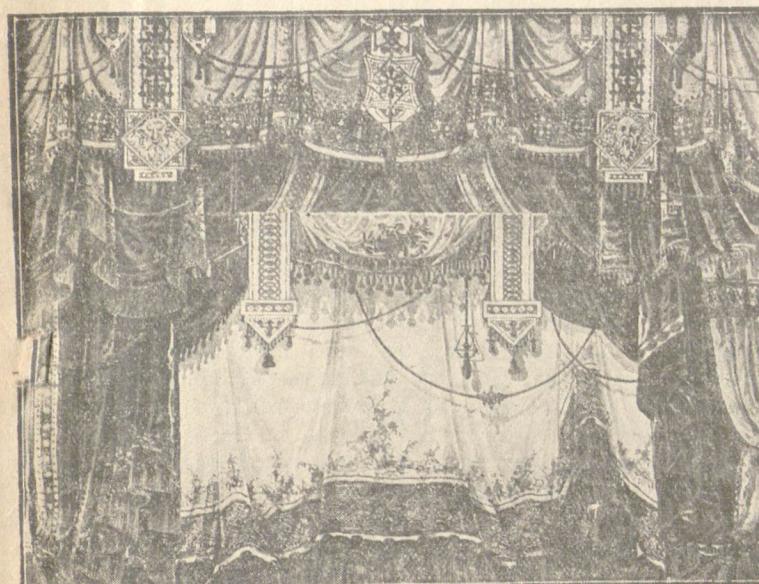
Мано Папазов
старъ настоятел и дългогодишен читалищен касиеръ.



Марин Милчев
окр. учит. инспекторъ, старъ наставник на „Съгласие“, режисьоръ и декораторъ на първите читалищни театрални трупи.



Първата завеса на сцената на „Съгласие“, работа на художника А. Селовъ.



Новата завеса на сцената на „Съгласие“, работа на художника И. Кишъ.

Петър Ненковъ

(Страница от моите спомени.)

Това бъше, ако се не лъжа, какъвът интерес следхме развили и на нашето библиотечно дъло. Тогава нашата градска библиотека се помещаваше въ склупени и малки дукянчета и едва ще се поставяше на по-серизни начала. Книги, до тогава, каквито цъфъши — като почнеш от „рибния буквар“ и съврещаш сътворението на Гребенарова; „за теглилата на Македония и как се прави рахатълокумъ“. Сериозно четиво, обаче, едва ли тогава почна да се доставя за нашата градска библиотека. Предимно почна да се изпълва такова от Русия. И аз си спомнямъ съ какво благоговение разглеждаме новопристигнатите книги въ разкошни подвързии. Това бъше една практика от съчинението на Тургеневъ, Голямъ, Лермонтовъ, Пушкинъ, Писемски, Григоревичъ, Достоевски, Добролюбовъ и Бълински. И радвахме се тогава ини, любознателните младежи, че и нашата градска библиотека става сериозен раз-

садникъ на знания. И въ късно време целия нашъ интерес към „кражоците“ се пренесе въ градската библиотека. Досчупи както се премести театъра от махалитъ въ градския театър, след постриката на тяхъ. Колкото ни стигаха сили, материали и морални, давахме ги тогава за изграждане на това хубаво дъло... Но кому идваша тогава на умъ, че тая библиотека ще достиigne днешния видъ.

Като си спомнямъ за това време, не мога да забравя и друга една сънка от миналото. Това е скромната личност на покойния Петър Ненковъ — един от истинските виновници за днешния видъ на градската библиотека.

Израстнал при много сурови условия, нему съкъшъ бъше отредена особена участъ. При та книга именно условията той едва свърши IV отдължение. Като сега виждамъ неговата фигура — къса и малко прегърбена, но здрава и вигачи бързаща, съ иронична усмивка и вигачи очуден видъ. Той се шура ту слуга изъ адвокатски писалища, ту писарь въ нѣкоя канцелария. Но какко

да ви кажа?... Нищо особено поне аз не виждахъ тогава у него. Но почна времето на годъмъ подемъ, за което споменахъ въ началото, и Петър Ненковъ стана другъ. Той се нахвърля върху книгите и чете безъ разборъ. Особено върху модните тогава книги на Самуила Смаилса, Карсева, Чернишевски и Бюхнеръ, а най-вече върху изданията на Гулапчева, от които черпеше пръвти уроци по социализъм. И тръбаше после да участва въ тия „кражоци“, за да се чуди и диви кога е могълъ да се добиеш такива знания скромния самуок Петър Ненковъ. Той водеше спорове съ горещина и една чудна самоувъръщност. А още по системъ той биваше, когато му се случеше да чете рефератъ. Отъ искично това лише, че той е чель смислено и критически.

Такъвът бъ новъкътъ, който по късно бъ назначенъ за библиотекар на градската библиотека. И когато го видяхъ на тая длъжност, изъ изпитахъ една истинска гордост... Защото той бъше човъкътъ на дъл-

ХРОНИКА

Годежъ. — Сгодилъ се е нашия добър приятел г. Янко Ст. Чеврено бържки, машиненъ инженеръ отъ Плъven, за г-ца Ганка П. Станчева отъ Добричъ.

Изборни резултати. — Изборните резултати за общински съветници въ с. Българене, ловчанско, съ следните: 200 гласа за дем. говоръ и 70 за радикали.

Земедълски. — Въ плъvenско съ основани пътешествия гнезда въ селата Славоцица и Трънчица и съ дадени планове за построика на модерни обори въ селата Горна и Долна Митрополия, Белгемъ и Гравица, (плъvenско) Петровене, Рупли и Торосъ (луковитско), Лътница и Осмо Калулерово (ловчанско). Въ допълнителните земли, училища въ Махлата съ постъпили 40 ученика, въ Телишъ 52, а въ Пордимъ 38 ученици. Населението проявява голъмъ интерес къмъ тия училища.

Лични. — Преди нѣколко дни бъше по резия въ града ни директора на Народното здраве г. д-р Кесяковъ.

Командированъ. — Командированъ въ плъvenския окръженъ ветеринаренъ лъкаръ, д-р Ст. Ганчевъ въ ветеринарно-бактериологически институтъ въ София, за славене открытие курсъ по бактериология.

Отпуснати субсидии. — Министерството на земедълствието е субсидирало 70 души съвощари отъ разни места на страната, които съ построени модерни сушилни за плодове. Отпуснати съ общо 230 000 лв., като размѣрът на субсидията достига отъ 2000 до 10 000 лв. Най-много сушилни съ построени въ троянска околия. Отпуснати съ освенъ това помощи на Б. Янчовски отъ с. Гумощникъ, троянско, 4000 лева за издръжания отъ него жребецъ, на М. Неновъ отъ с. Шипково, троянско, 2000 лева за издръжания отъ него говеджи бикъ. Отпуснати суми съ отъ фонда „Културни мъроприятия по място на земедълчието и държавните имоти“.

Оперетата въ Плъven. — Въ началото на издишния месецъ въ града ни ще гостува столичния кооперативенъ театъръ, съ репертуаръ: Баядерка, Бийна кръвъ, Русалка, Македонска кръвава сълба и др.

Юнашка вечеринка. — Въ събота — 12 т. м. вечеръта юнашкото д-во „Юнакъ“ дава танцуvalна вечеринка въ собствения си салонъ при специална програма и образцовъ редъ.

За плуговетъ. — Отъ 26 т. м. земедѣлската катедра започва да раздава доставените отъ държавата плугове.

Събрание. — За въ недѣля, 13 т. м., популярната банка свика членовете си на извънредно събрание във вънешненъ редъ. Ако на събранието не се явят достатъчен брой членове на банката, то съгласно чл. 47 отъ устава ѝ, събранието ще се състои на 20 т. м. колкото и членове да се явятъ.

Болести. — Споредъ бюлетина на окр. лъкаръ, въ окръга има 48 случаи отъ коременъ тифъ и 8 скарлатина. Други заразителни болести нѣма.

Произшествия. — Презъ тая седмица въ окръга не съ отбелзани никакви произшествия.

га, издигналъ се въ живота си съ лични усилия и работи въ себе си. У него нѣмаше преземки, той не се срамуваше дори да вземе метлата. Той не се хвалеше, че е единствения библиотекар на Балканския полуостровъ, но само работеше. Работеше съ едно упорство гражданищо съ фанатизъм. Драго ми бѣше да го гледамъ какъ редеше книги и какъ рисуваше на книжките съ съдебици.

Съжаляваше за осенна гордостъ мисията, която му бѣше възвълена. Най-вече, когато пристигаше нѣкоя нова партида поръчки книги — тоя денъ бѣше за него истинско щастие. Лицето му добиваше празничен видъ, като да бѣ получилъ по пощата цѣлото богатство на Родшилда...

Когато говоримъ за градската библиотека, не може да не почнеш отъ „кражоците“ — отъ тази почва просъвѣтата и съ пренесъ въ библиотеката. Тамъ систематизира и проврѣти като на екзамънъ своята знания Петър Ненковъ, чието име и чиято длъжност съ тъй тесно свързани съ живота на библиотеката.

Г. П. Домусчевъ.

Обявление № 12041.

гр. Плъven, 9 декември 1925 год.

Плъvenскиятъ общ управление известява на интересуващи се, че на 26 декември т. г. въ 10 часа предъ обѣдъ въ плъvenското дължично управление или въ канцеларията на общината ще се водятъ преговори за продажбата по споразумение на около 200 парчета общински маломѣрни полски имоти, един отъ които останаха непродадени на търговецъ, произведени на 21.VII, 11.IX и 16.XI т. г., други по неустойчиви на купувачи и трети не утвърдени отъ общински съветници. Желающите да взематъ участие въ това споразумение могат да се явятъ въ казаното управление на горната дата и определената часъ.

Залогъ се иска 10% отъ оценката на имота.

Скици се на имотите както и други книжа могат да видятъ всички присъстви на общината.

п. Кметъ: П. Рачевъ

Секретарь: К. Николовъ.

ПЛЪВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 1038.

гр. Плъven, 8 декември 1925 год.

Понеже обявението на 28 и 30 ноември т. год. търговецъ съ къмпъръм и направа на бордюри на улиците № 11 и 135, настилане и поставяне на бордюри и реголи на улиците № 80 и 81 и постилане и поставяне на бордюри и улици № 92 и 107 и „Полтава“ на приблизителна стойност първите 4000 лева, вторите 5000 лева и третите 14000 лева. Търгъ за отдаване на наемател и новостроените общински дюкянъ № 4 и 5 на улицата срещу градската банка. Търгъ за отдаване подъ № 1 не се състои по някоя на конкуренция и 4. Търгъ за отдаване подъ наемъ общински дюкянъ на Съръ-пазаръ подъ № 30, не се утвърди поради добита низка цена, съобщава се на интересуващи се, че на 15 декември т. год. въ 10 часа предъ обѣдъ въ плъvenското дължично управление ще се водятъ преговори за отдаването на горните предприятия и наеми по доброволни съгласие. Желающите да ги наематъ могат да се явятъ въ казаното управление въ определените срокъ и часъ и взематъ участие въ споразумението.

Залогъ за правоучастие се иска:

1. За постилането и пр. на улиците по 50% върху пр. близостната имъ стойност указана по горе.
2. За всички дюкянъ по 2000 лева.
3. За свободната сервиз 600 лева.

Тръжните книжа могат да се видятъ всички присъстви на общината.

п. Кметъ: П. Рачевъ

Секретарь: К. Николовъ.

ПЛЪВЕНСКО ОКРЪЖНО ТРУДОВО БЮРО

Обявление № 8164.

Понеже покупката на конетъ през връзката обявено обявление бр. 7344 н. г. не се извърши по ненамирани подходящи коне, то извѣстява се на интересуващи се, доброволното спазряване ще продължи начиния отъ 11 до 20 до постигане износни за държавното скървище цени, което комисията ще заседава всички пеги на Съръ-пазаръ отъ 9 до 12 часа.

Конетъ ще бѫдатъ за файтонъ (може да бѫдатъ кобили или жреби) на възрастъ 3 и половина д. 6 год. ръсъ 152—168 см. косъмъ по възможност еднастъвъ, съ изкустви бѣла и светла сивъ.

Изплащане на стойността ще стане веднага следъ утвърждането на търга и изпитание на конетъ.

Разносът за публикация на обявленето, както и говия нальъ съ за смѣтка на продавача.

гр. Плъven, 4 декември 1925 год.

Отъ домакинството на бюрото

ПЛЪВЕНСКО ОКРЪЖНО ТРУДОВО БЮРО

Обявление № 8163.

Известява се на интересуващи се, че на 18 и 25 декември н. г. и 8 и 15 януари 1926 година отъ 9 до 12 часа съ комисия на „Съръ-пазаръ“ въ Плъven ще се продава на публиченъ търг четири коня собствени на бюрото по номенование „Руенъ“, „Мончо“, „Чапънъ“ и „Кулчо“ и „Магарита“ на приблизителна стойност 15 000 лева.

Конетъ и мулето могат да се видятъ всички присъстви на дължността въ Практическата производителна трудова група въ деня на търга на „Съръ-пазаръ“.

Разносът за публикация на настоящето съ за смѣтка на купувачъ.

гр. Плъven, 4 декември 1925 год.

Оъзъдънинъ на бюрото

ОБЯВЛЕНИЕ № 3101. Обявявамъ на интересуващи се на основание изпълнителния лист № 15508 издаденъ Плъvenски окръженъ съдъ на 17.VIII. 923 г. въ полза на Горанъ Ив. Пенковъ отъ с. Махлата, противъ Маринъ В. която, отъ с. Махлата, съ 3750 лв., и съгласно чл. чл. 91/925 отъ гражданско съдопроизводство, на 15.XII. 925 ще продамъ въ с. Махлата на публиченъ търгъ следуващия дължниковъ движимъ имотъ: 1) Сто кофи царевица отъ 40 лв. кофата — 4000 лв.

Желающите да участватъ въ тая проданъ, тръбва се явятъ въ казания денъ, частът въ 9 преди обѣдъ да надаватъ гр. Плъven, 2. XII. 925 г. д